

Tre smukke Viser.

Sogutten. — Agnetes Buggesang.

— Anders Sorgen.

Stien.

P. Feilbergs Børns Bogtrykkeri.

1878.

V box 22:633

[Tode, Johann Clemens]

Vi Sømand gjer ei mange Ord,
Ei bykle eller prale!
Om hvad der i vort Hjerter boer,
Vor Daad, ei Munden tale;
For sledske Kys og Favnetag
Vi altid ta'er os vare;
Ehi under dette falske Flag
De største Skjelmer fare.

I Stilhed gaar Sabber sin Gang
Dg gjer hvad Chefen byder;
Dg under lystig Sømandssang
Foragte vi en Stryder;
Ehi mandig Sausbed følger med
De Kjælle og de Gjæve —
Hurra! er vor Betsalenhed:
Hurra! vor Konge leve!

En Ven vi søge tro og huld,
Dg som har staa't sin Prøve,
I Omgang vist sig tro som Guld,
I Striden som en Love:
Dg hvad En gjer for saadan Ven
Derom maa Ingen snakke;
At gjøre samme Skjel igjen
Er vor Maner at snakke.

Vor Kjærlighed er ren og varm;
Med Fjas den ingen blinder,
En Pige i en Sømands Arm
Sprigtig Elskov finder.
Dg, kalder Orlog os afsted,
Dg stolten Bimpel vaier,
Saa haste vi fra Kjærlighed
Ombord til Kamp og Seier.

Vi søge Fjenden uden Skraal;
Ehi Skraal forstyrer Orden;
Vi spare paa hans bange Braal
Med vore Stykkers Torden;
Dg naar han gaar til dyben Bund,
Hvor flere af dem bleve,
Vi raabe alle med een Mund:
Hurra! vor Konge leve!

Sol deroppe ganger under Lide,
Sov mit Barn, saa bli'r Du stærk og stor;
Paa den vilde Havhest skal Du ride;
Under Volgen deiligst Engen gror.

Hvalerne med deres brede Finner
Over Dig som store Skyer gaa;
Sol og Maane gjennem Vandet skinner
Begge to Du skal i Drømme faa.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

Disseful! jeg fødte Dig med Smerte!
Bliv min Glæde altid Naar for Naar;
Du har drukket Livet ved mit Hjerte,
Hver en Taare til mit Hjerte gaar.

Sob mit Barn! jeg sidder ved din Bugge,
Lad mig kysse dine Dine til;
Naar engang de begge mine lukke,
Hvem mon da Dig Moder være vil!

Et Ord er et Ord og en Mand er en Mand,
Det gjælder for Lave og Høie.
Dg lover jeg noget, jeg holder hvert Gran,
For teen vil jeg ha' min Badmelstrøie.
Dg aldrig har jeg fareet med Sludder og Præt
Dg prøvet at besnøre min Næsse,
Dg aldrig har jeg staaet som Valgkandidat,
Dg aldrig har jeg pranget med Heste!

Jeg veed nok, de siger, at det er forbi
Med Ærlighed i Politiken,
At alle de Store er enige i
At la' deres Løfter staa i Stikken.
Men selv om inte Keiserens Ord stod ved Magt,
Om Fanden foer i hele Regimentet,
Hvad gamle Anders Sorgen i Knastrup har sagt
See, det er saa bestemt, som det var prentet.
